در پرتو وحی

شخص ظالم در درجه اول به خود ظلم می‌کند

«ای مردم! بدانید! هرگونه ظلم و ستمی که مرتکب می‌شوید(و هر انحرافی که از حق پیدا می‌کنید) زیانش متوجه خود شما خواهد شد. (فوقش) چند صباحی از زندگی دنیا و(امکانات آن) بهره‌مند شوید(اما بالاخره طولی نمی‌کشد و زود می‌گذرد) و سپس شما به سوی ما بازگشت می‌کنید، آنگاه ما شما را از آنچه انجام می‌دادید(از ظلم به دیگران و گناه) آگاه خواهیم ساخت.»

یونس-۲۳

سالگرد قیام مردم تبریز علیه شاه

تاریخ ایران به یاد ندارد این چنین سفاکی

دفتر پژوهش‌های مؤسسه کیهان

در ۲۹ بهمن ۱۳۵۶، مردم تبریز به دعوت آیت‌الله قاضی طباطبایی و برای گرامیداشت چهلم شهدای شهر قم، دست به اعتصاب و تظاهرات مسالمت‌آمیزی زدند. دانشگاه، اصناف بازار و مدارس تبریز تعطیل شدند تا یکپارچگی شهر در مقابله با رژیم شاه به نمایش گذارده شود.

حضرت امام که لحظه به لحظه در جریان اوضاع ایران قرار داشتند، در همان زمان و در حضور جمعی در نجف اشرف فرمودند:

«... الان که شما آقایان این‌جا تشریف دارید، ایران تا آن اندازه که به ما تا حالا اطلاع رسیده است، شهرهای بزرگ از قبیل تهران، تبریز، مشهد، قم، اینها تعطیلند. و بعضی‌ها سرتاسر تعطیلند، مثل قم و بعضی‌ها بازارها و بسیاری جاهای دیگرش تعطیل است؛ و تهران تعطیل بازارهاست... این تعطیل اعتراض بر شخص شاه است. مردم پیدا کرده‌اند مجرم را. پیدا بود، جرأت نمی‌کردند که ذکر کنند. بحمدالله این سدّ خوف شکست و مردم نکتهٔ اصلی ـ مجرم ـ را به دست آوردند و فهمیدند که بدبختی همهٔ ملت، یعنی ملت ما ازکیست....»

پیش از آن و به مناسبت چهلم شهدای قم، جامعه روحانیت مبارز، با صدور اعلامیه‌ای، روز شنبه ۲۹ بهمن ۱۳۵۶ را روز عزای ملی و تعطیل عمومی اعلام کرده و از همه گروه‌ها، روشنفکران، دانشجویان، دانش‌آموزان، تجار، اصناف، کارمندان و کارگران دعوت نمود که:

«... برای بزرگداشت این قیام مذهبی و ملی و بزرگداشت خون مقدس شهدای نوزدهم دی شهر قم و برای به پا داشتن پرچم انقلاب علیه ستمگران و برای نشان دادن وحدت و اتفاق در پیشبرد آرمان‌های روح‌بخش اسلام و حرکت عظیم نیروی ملی بر ضد برنامه‌های ضداسلامی و غیرقانونی حکومت فاشیستی ایران، بار دیگر به‌پاخیزند و با تعطیل حوزه‌های علمیه و دانشگاه‌ها و مغازه‌ها.. در سراسر ایران، جواب دندان‌شکنی به رفتار و گفتار و کردار ناشایست دستگاه منفور حاکمه ایران و استعمارگران جهانی بدهند....»[1]

شلیک به قلب یک جوان ۲۲ ساله

ساعت ۱۰ صبح ۲۹ بهمن، مردم در مسجد قزللی (میرزا آقا یوسف مجتهد) تجمع نمودند و در همین حال در مقابل مسجد، اعلامیه‌ها را نیز مطالعه می‌کردند. سرگرد مقصود حق‌شناس، رئیس کلانتری بازار به همراه عده‌ای مامور سر رسید و به مردم اعلام کرد که متفرق شوند، اما مردم توجهی به اخطارهای او نکردند.

خادم مسجد که قصد باز کردن درب مسجد را بنا به دستور آیت‌الله قاضی طباطبایی داشت، توسط مأمورین از این کار منع گردید. از همین روی تعدادی از جوانان به طرف سرگرد حق‌شناس حرکت کردند و خواستند تا درب مسجد برای برگزاری مراسم باز شود و او با لحن تند و زشتی خطاب به جوانان گفت: «نمی‌شود. در این طویله باید بسته بماند!»

از همین روی جوانی از دانشجویان تبریز به نام محمد تجلاّ که از سخنان توهین‌آمیز حق‌شناس به خشم آمده بود، به وی اعتراض نمود. اما حق‌شناس اسلحه کمری خود را کشید، به سوی تجلا شلیک کرد و آن جوان ۲۲ ساله را به شهادت رساند. تعدادی از مردم، پیکر خونین دانشجوی شهید را بر دوش گرفته و به طرف مقابل مسجد حرکت کردند. به تدریج در طول راه گروه‌های دیگری به صف راهپیمایان پیوستند.

از طرف دیگر گروهی از مردم نیز در مقابل مسجد میرزا یوسف اجتماع کرده بودند که مامورین شاه به سمت آنها نیز تیراندازی کردند و مردم به مقابله برخاستند. درگیری آغاز شد که به تدریج سراسر شهر تبریز را فراگرفت.[2]

یحیی لیقوانی رئیس ساواک تبریز که متوجه عادی نبودن اوضاع شهر گشته و به گستردگی حرکت مردم واقف شده بود، بلافاصله با تهران تماس گرفت و کسب تکلیف کرد. شاه که خبر تظاهرات مردم تبریز به او رسیده بود، در تماس با جمشید آموزگار (نخست‌وزیر وقت) دستور سرکوب شدید را داد و تاکید نمود هرگونه مقاومتی قلع و قمع گردد.

شورای امنیت استان آذربایجان شرقی تشکیل جلسه داد و تصمیم گرفت از نیروهای ارتش و ژاندارمری استفاده کند و یگان‌های نظامی در سطح شهر مستقر شوند. دو دستگاه تانک چیفتن، دو دستگاه نفربر و یک دستگاه تانک اسکوربیون به خیابان‌ها آمدند. همچنین سپهبد آزموده (استاندار وقت آذربایجان شرقی) وحشت‌زده از گسترش تظاهرات و درگیری‌ها، با آیت‌الله قاضی تماس گرفت و گفت مراسمی که صبح همان روز با دخالت مامورین به خشونت کشیده شد را می‌توانند بعدازظهر در مساجد مختلف برگزار نمایند، به شرطی که مردم به رعایت نظم و آرامش دعوت شوند.[3]

تبریز به یک شهر جنگ زده بدل شد

اما مزدوران ساواک شاه، همچنان به سرکوب و کشتار مردم تبریز ادامه دادند. آن روز تبریز در چهلم شهدای قم به صورت شهر جنگ زده درآمد. خیابان‌ها از خون جوانان، بازاریان، دانشجویان و مردان و زنان رنگین شد و بدین ترتیب پس از فاجعه خونین قم، جنایت دیگری بر جنایت‌های رژیم اضافه گردید.

بنا بر اعلامیه اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان اروپا که در نهم اسفند ۱۳۵۶ منتشر شد، متجاوز از ۴۰۰ نفر در قیام مردم تبریز به شهادت رسیدند.[4] خبرگزاری فرانسه به نقل از گروه‌های مخالف و کمیته ایرانی دفاع از حقوق بشر گزارش داد در جریان تظاهرات ضددولتی در تبریز، یکصد نفر به قتل رسیدند. در گزارش خبرگزاری فرانسه آمده بود که ماموران شاه از درون هلیکوپتر، تظاهرکنندگان را به رگبار مسلسل بسته و تانک‌ها در نقاط حساس تبریز، موضع گرفته‌اند.[5]

حضرت امام خمینی به تاریخ ۸ اسفند ۱۳۵۶ است در سوگ شهدای قیام ۲۹ بهمن تبریز، پیامی صادر کردند که بخشی از آن چنین بود:

«... من نمی‌دانم با چه زبانی به اهالی محترم تبریز و به مادران داغدیده و پدران مصیبت کشیده تسلیت بگویم؛ با چه بیان این قتل‌عام‌های پی‌درپی را محکوم کنم. من از مقدار جنایات و عدد مقتولین و مجروحین اطلاع صحیح ندارم ولی از بوق‌های تبلیغاتی معلوم می‌شود که جنایت‌ها بیش از تصور ما است. خاطرهٔ بسیار اسف‌انگیز قم هنوز ما را در رنج داشت که فاجعهٔ بسیار ناگوار تبریز پیش آمد که هر مسلمی را رنج داد و ما را به سوگ نشاند. من به شما اهالی معظم آذربایجان نوید می‌دهم، نوید پیروزی نهائی. شما آذربایجانیان غیور بودید که درصدر مشروطیت برای کوبیدن استبداد و خاتمه دادن به خودکامگی و خودسری سلاطین جور به‌پاخاستید و فداکاری کردید. استبداد محمدرضا خان پهلوی و پدر روسیاهش روی سلاطین مستبد را سفید کرد. تاریخ ایران به یاد ندارد این چنین سفاکی و قتل عام پی درپی را که به دست این یاغی سفاک انجام می‌گیرد... اکنون بعد از آن همه کشتار و جنایات تبریز و آن همه خونخواری‌های شاه، مشتی سازمانی (ساواکی) در گوشه و کنار کشور به راه انداخته تا با عربده کشیدن و به نفع دستگاه جنایت و خیانت تظاهرات به راه انداختن، می‌خواهند لکه‌های ننگ را از سر و صورت این مستبد خونخوار شست‌وشو کنند؛ غافل از آنکه با آب زمزم و کوثر هم محو نخواهد شد. تاریخ، رنج‌های ملت و ستمکاری و جنایات این پدر و پسر را ضبط کرده و در فرصتی منتشر خواهد کرد ...»[6]

سیاهه جنایات شاه

به این ترتیب حضرت امام برای ثبت در تاریخ، بخشی دیگر از جنایات شاه و اعوان و انصارش را افشا کرده و به ثبت رساندند تا بعدها و در چنین روزهایی، بازماندگان آن سلسله خبیث و اربابانشان و رسانه‌های وابسته، به تطهیر آن جنایات نپرداخته و آن دیکتاتور وابسته را فردی خیرخواه و دل رحم معرفی نکنند.

در پی کشتار مردم تبریز، اعلامیه‌ای هم از سوی حوزه علمیه قم منتشر گردید. در قسمتی از این اعلامیه آمده بود:

«... ما با قیام خویش، علیه نظام حاکم فاشیستی، دیکتاتوری و آمریکایی ایران تا گرفتن انتقام خون شهیدان از کلیه عاملین و مرتکبین کشتارهای ایران به منظور تسلای خاطر داغدیدگان ملت قرآن، به‌پا خاسته و از پا نخواهیم نشست...»[7]

جمعی از اساتید و فضلای حوزه علمیه قم هم در اعتراض به کشتار مردم تبریز، اعلامیه‌ای صادر کردند که در آن آمده بود:

«... ما ضمن محکوم کردن این اعمال وحشیانه و ضد اسلامی، اعلام می‌داریم که اکثریت قاطع ملت ما مسلمانند و به شدت به عقاید اسلامی خود تعلق‌خاطر دارند و برای دفاع از حریم اسلام و پشتیبانی از مراجع عالیقدر تا آخرین حد امکان از پای نخواهند نشست....»[8]

اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان اروپا هم به مناسبت کشتار تبریز بیانیه‌ای صادر کرد که در بخشی از آن آمده بود:

«... وسعت سبعیت قهر ضدانقلابی که رژیم ضدخلقی در سرکوب این قیام به کار برده است، شکوهمندی و وسعت و دامنه و اهمیت آن و میزان وحشت و هراس رژیم را از حرکت عمومی مردم نشان می‌دهد...»[9]

عیدی که عزا اعلام شد

با نزدیک شدن عید نوروز ۱۳۵۷، علما و روحانیت مبارز تصمیم گرفتند تا به دلیل جنایات شاه در قم و تبریز و شهادت صدها و جراحت و دستگیری و زندان هزاران نفر از مردم مسلمان، از دید و بازدید و مراسم عید خودداری کرده و عزای عمومی اعلام کنند.

حوزه علمیه قم با انتشار اعلامیه‌ای، عید نوروز سال ۱۳۵۷ را تحریم کرده و عزای عمومی اعلام نمود. در آن اعلامیه آمده بود:

«... روزی را عید می‌گیریم که بر یزید زمان پیروز شویم...روحانیون تهران نیز عید نوروز را تحریم کرده‌اند... ما سال نو را با احساس عمیقی از احترام به شهیدان قم و تبریز و همدردی با خانواده‌های مصیبت زده آنان آغاز می‌کنیم....»[10]

۱- نهضت روحانیون ایران - علی دوانی - جلد نهم - انتشارات جامعه مدرسین حوزه علمیه قم
۲- جزوه اسناد و تصاویری از مبارزات خلق مسلمان ایران - انتشارات ابوذر- ۱۳۵۷
۳ - همان
۴- همان
۵ - تقویم تاریخ انقلاب اسلامی - گروه تحقیق انتشارات سروش - چاپ اول- ۱۳۶۹
۶- صحیفه امام - جلد ۳ - صفحه ۲۵۵
۷- رفرم تا انقلاب - ه موحد
۸- نهضت روحانیون ایران - علی دوانی - جلد نهم - پیشین
۹- همان
۱۰- همان

عراقچی:

ایران و هند مصمم به همکاری در بندر چابهار هستند

وزیر امور خارجه با اشاره به توافقنامه ۱۰ ساله ایران و هند درباره بندر چابهار و با بیان اینکه دو طرف مصمم به همکاری در این زمینه هستند، گفت: درباره لغو معافیت این بندر مطلعیم که هندی‌ها با آمریکایی‌ها در این خصوص مشورت می‌کنند.

سیدعباس عراقچی وزیر امور خارجه که در رأس هیئتی برای شرکت در هشتمین کنفرانس وزرای خارجه کشورهای حاشیه اقیانوس هند، به مسقط پایتخت عمان سفر کرده بود، روز یکشنبه ۲۸ بهمن‌ماه در گفت‌وگو با شبکه ویون نیوز هند به روابط تاریخی ایران و هند و مناسبات مردمی بین دو کشور اشاره کرد.

وی گفت: ایران و هند از روابط تاریخی بسیار خوبی برخوردارند. ما به عنوان دو تمدن آسیایی همواره با یکدیگر در ارتباط بوده‌ایم و به این روابط ادامه می‌دهیم.

رئیس دستگاه دیپلماسی با بیان اینکه رابطه با هند برای ما بسیار مهم است، اظهار داشت: همکاری‌های تجاری بین دو کشور برقرار است، اگرچه همواره فراز و نشیب‌هایی هم وجود داشته است، اما دو طرف مصمم به ادامه همکاری‌ها هستند.

عراقچی در عین حال یادآور شد که مشکلات ایران و هند نه به خاطر دو کشور، بلکه به دلیل دخالت‌های طرف ثالث بوده است.

رئیس دستگاه دیپلماسی به توافقنامه ۱۰ ساله ایران و هند درباره بندر چابهار اشاره و اضافه کرد: ما توافقنامه ۱۰ ساله با هند درخصوص بندر چابهار داریم.

وی عنوان کرد که ایران و هند مصمم به همکاری در این خصوص هستند.

به گزارش فارس، قرارداد سرمایه‌گذاری بلندمدت شرکت هندی IPGL برای تجهیز و بهره‌برداری از پایانه‌های کانتینری و کالای عمومی بندر شهید بهشتی چابهار، ۲۳ اردیبهشت ۱۴۰۳ طی مراسمی با حضور وزیر وقت راه و شهرسازی جمهوری اسلامی ایران و وزیر بنادر، کشتیرانی و آبراه‌های هندوستان، امضا شد. مدت این قرارداد ۱۰ ساله است.

کمک به آزادی شهروند هندی در یمن

وزیر امور خارجه همچنین درباره تصمیم دولت ترامپ برای لغو معافیت تحریمی بندر چابهار گفت: درخصوص لغو معافیت بندر چابهار، می‌دانیم که هندی‌ها با آمریکایی‌ها در این باره مشورت می‌کنند، بنابراین آن را به آنها واگذار می‌کنیم تا تصمیم گیری کنند. عراقچی چابهار را بندر مهم و راهبردی در اقیانوس هند برای دو کشور خواند که هند را به ایران و همچنین آسیای میانه متصل می‌کند.

وی افزود: بندر چابهار برای ایران و هند از اهمیت راهبردی و استراتژیک برخوردار است و دو طرف مصمم به همکاری در این زمینه هستند. همکاری ۱۰ ساله‌ای در این خصوص وجود دارد، باید ببینیم که چگونه به مشکلات فائق خواهیم آمد.

رئیس دستگاه دیپلماسی همچنین درباره ضمانت‌ها برای افزایش تبادلات تجاری بین دو کشور و همچنین بین بازرگانان گفت: روابط مردمی بین ایران و هند همواره برقرار بوده است و تاریخ دیرینه دارد. به دلیل تحریم‌ها ما از طریق ارزهای محلی و سایر مکانیسم‌ها از جمله مبادله پایاپای اقدام به تجارت با دیگر کشورها کرده‌ایم. معتقدم این مکانیسم‌ها فرصتی است که توسط هند نیز می‌تواند مورد استفاده قرار بگیرد. ولی این بستگی به بخش‌های خصوصی دارد که چگونه با یکدیگر کار کنند.

وی در پاسخ به سؤال خبرنگار درباره کمک ایران برای آزادی نیمیشا پریاپرستار هندی در یمن که به اتهام قتل یک شهروند یمنی به اعدام محکوم شده هم گفت: با دوستان در یمن درباره سرنوشت این خانم و افراد دیگری در تماس بوده‌ایم. فردا هم در مسقط با دوستان یمنی دیدار خواهم کرد تا ببینیم به چه نحو می‌توانیم به حل این موضوع کمک کنیم.

عراقچی ۴ هدف کلیدی ایران برای توسعه مکران را تشریح کرد

وزیر امور خارجه پیش از ظهر یکشنبه در هشتمین کنفرانس وزرای خارجه کشورهای حاشیه اقیانوس هند شرکت و به ایراد سخنرانی پرداخت.

اقیانوس هند نقشی تعیین‌کننده در آینده اقتصاد بین‌المللی ایفا می‌کند

وی گفت: امروز در سرزمینی گردهم آمده‌ایم که قرن‌ها به‌عنوان پلی میان شرق و غرب، بین تمدن‌های بزرگ و ملت‌های دور و نزدیک شناخته شده است.

عراقچی بیان کرد: عمان، میزبان فرهیخته ما، از دیرباز نه فقط یک بازیگر اقتصادی، بلکه نمادی از تعامل، گفت‌وگو و دیپلماسی سازنده در منطقه اقیانوس هند بوده است. این منطقه، که همواره در مسیر تحولات جهانی قرار داشته، امروز نیز نقشی تعیین‌کننده در آینده اقتصاد بین‌المللی ایفا می‌کند.

اقیانوس هند شاهراهی برای تجارت تبادل فرهنگ و توسعه تمدنی

وزیر امور خارجه با ذکر این نکته که دریاها در طول تاریخ، همواره بیش از آنکه مرزهای جغرافیایی باشند، دروازه‌های اتصال تمدن‌ها بوده‌اند، اظهار داشت: اقیانوس هند از هزاران سال پیش تاکنون، نه فقط یک پهنه آبی، بلکه شاهراهی برای تجارت، تبادل فرهنگ و توسعه تمدنی بوده است.

رئیس دستگاه دیپلماسی عنوان کرد: این مسیر، بازرگانانی را از سواحل هند به آفریقا، از جزایر اندونزی به خلیج‌فارس، و از ایران به دریای سرخ پیوند داده است. در روزگاری که جاده‌های زمینی طولانی و ناامن بودند، این اقیانوس بود که اقتصادهای نوظهور را به هم متصل می‌کرد و فرصت‌های جدید خلق می‌کرد.

عراقچی با ذکر این نکته که اما امروز جهان دستخوش تغییراتی بنیادین شده است، گفت: سرعت تحولات اقتصادی و فناورانه، وابستگی کشورها به مسیرهای تجاری جدید و نیاز به امنیت و همکاری منطقه‌ای، بیش از گذشته اهمیت یافته است. در چنین شرایطی، دیگر نمی‌توانیم به مسیرهای سنتی و الگوهای قدیمی تجارت بسنده کنیم.

وی افزود: ما باید آینده‌ای را طراحی کنیم که در آن، اقیانوس هند نه فقط یک مسیر ترانزیتی، بلکه یک قطب همکاری‌های راهبردی و اقتصادی باشد. این همان فلسفه‌ای است که در پس عنوان کنفرانس امسال، یعنی «سفر به افق‌های جدید مشارکت دریایی» نهفته است.

به گفته عراقچی این عنوان، نه‌فقط یک شعار، بلکه بیانگر یک ضرورت تاریخی برای همه کشورهای منطقه است.

سیاست «دریا محور» در اولویت استراتژیک توسعه ایران

رئیس دستگاه دیپلماسی گفت: جمهوری اسلامی ایران با درک این تحول، سیاست «دریا محور» را در اولویت استراتژیک توسعه خود قرار داده است. کشوری که بیش از ۵۸۰۰ کیلومتر خط ساحلی دارد- ۴۹۰۰ کیلومتر آن در جنوب، در امتداد همین اقیانوس پهناور- نمی‌تواند نسبت به آینده آن بی‌تفاوت باشد.

وی خاطرنشان کرد: توسعه اقتصاد دریامحور، تنها یک انتخاب برای ایران نیست، بلکه یک الزام است. ما دریافته‌ایم که سواحل ما، نه فقط مرزهای طبیعی کشور، بلکه دروازه‌های اتصال ایران به اقتصاد جهانی هستند. از این رو، دولت چهاردهم جمهوری اسلامی ایران یک برنامه جامع و عملیاتی برای توسعه بنادر، حمل‌ونقل دریایی و ایجاد زنجیره تأمین منطقه‌ای تدوین کرده است.

این دیپلمات عالی‌رتبه ایرانی با بیان اینکه در این میان، سواحل مکران، جایگاهی ویژه دارد، اظهار داشت: این سواحل، که قرن‌ها از ظرفیت‌های طبیعی و اقتصادی آن‌ها غفلت شده بود، امروز به یکی از اولویت‌های توسعه ملی تبدیل شده‌اند.

به گفته رئیس دستگاه دیپلماسی، «بهشت گمشده» مکران، امروز باید به قطب اقتصادی آینده ایران و منطقه بدل شود.

چهار هدف کلیدی ایران برای توسعه مکران

عراقچی اضافه کرد: دولت جمهوری اسلامی ایران، با تکیه بر این راهبرد، چهار هدف کلیدی را برای توسعه این منطقه تعیین کرده است:

نخست، تقویت اقتصادهای بومی و محلی، ایجاد اشتغال پایدار برای جوامع ساکن در این مناطق، و حمایت از صنایع کوچک و متوسط که بتوانند در زنجیره تأمین منطقه‌ای ایفای نقش کنند.

دوم، توسعه زیرساخت‌های انرژی، با تأکید بر انرژی‌های تجدیدپذیر. ما دریافته‌ایم که اقتصاد آینده، اقتصادی وابسته به انرژی‌های پایدار و پاک است. سرمایه‌گذاری در فناوری‌های جدید انرژی و کاهش وابستگی به منابع فسیلی، نه‌تنها از نظر زیست‌محیطی ضروری است، بلکه از نظر اقتصادی نیز به رقابتی‌تر شدن این منطقه کمک خواهد کرد.

سوم، تکمیل راهگذرهای بین‌المللی و تقویت مسیرهای مواصلاتی. ایجاد شبکه‌ای از مسیرهای ریلی، جاده‌ای و دریایی که ایران را به دیگر کشورهای منطقه و فراتر از آن متصل کند، یکی از ارکان کلیدی سیاست دریامحور ماست.

و چهارم، جذب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، به‌عنوان نیروی محرکه توسعه اقتصادی. هیچ اقتصادی بدون سرمایه‌گذاری پایدار رشد نخواهد کرد و ما از تمامی کشورهایی که در توسعه این منطقه مشارکت داشته باشند، استقبال می‌کنیم.

نقش‌آفرینی نیروی دریایی ایران

وی یادآور شد: اما هیچ‌یک از این طرح‌ها بدون امنیت پایدار محقق نخواهد شد. امنیت دریایی، امروز بیش از هر زمان دیگری، یک مقوله اساسی برای اقتصاد جهانی است. جمهوری اسلامی ایران، در کنار نقش اقتصادی و تجاری خود، مسئولیت تأمین امنیت دریایی را نیز بر عهده‌دارد. نیروی دریایی ایران، با همکاری کشورهای منطقه، به‌طور مستمر در عملیات ضد دزدی دریایی، مبارزه با قاچاق مواد مخدر، جرایم سازمان‌یافته و تأمین امنیت کشتیرانی نقش‌آفرینی کرده است.

رئیس دستگاه دیپلماسی عنوان کرد: ما بر این باوریم که امنیت دریاها نباید ابزاری برای فشار یا اعمال نفوذ قدرت‌های فرامنطقه‌ای باشد، بلکه باید نتیجه همکاری کشورهای منطقه باشد.

همکاری منطقه‌ای، کلید پیشرفت مشترک است

وزیر خارجه خاطرنشان کرد: در عین حال، هیچ کشوری نمی‌تواند در مسیر توسعه اقتصادی خود تنها پیش برود. همکاری منطقه‌ای، کلید پیشرفت مشترک است.

وی افزود: ایران با عضویت در انجمن کشورهای حاشیه اقیانوس هند (IORA) و اجلاس نیروهای دریایی این سازمان (IONS)، بر تعهد خود به چندجانبه‌گرایی و همکاری اقتصادی و امنیتی در منطقه تأکید دارد.

نمی‌توانیم اجازه دهیم که رقابت‌های ژئوپلیتیکی قدرت‌های جهانی، آینده این منطقه را تعیین کند

عراقچی عنوان کرد: اما در این میان، یک چالش مهم وجود دارد: برخی قدرت‌های فرامنطقه‌ای تلاش دارند تا از شکاف‌های سیاسی، اقتصادی و امنیتی در منطقه سوءاستفاده کنند و همکاری‌های طبیعی بین کشورهای منطقه را تحت تأثیر قرار دهند. ما نمی‌توانیم اجازه دهیم که رقابت‌های ژئوپلیتیکی قدرت‌های جهانی، آینده این منطقه را تعیین کند.

رئیس دستگاه دیپلماسی خاطرنشان کرد: تصمیم‌گیری درباره سرنوشت اقیانوس هند، باید توسط کشورهای این منطقه و برای منافع ملت‌های آن انجام شود.

وی گفت: در پایان، بسیار خرسندم که این نشست در کشور دوست و برادر، عمان برگزار می‌شود. کشوری که همواره نماد تعامل، گفت‌وگو و دیپلماسی سازنده در منطقه بوده است. ما بر این باوریم که تنها از مسیر همکاری و اعتماد متقابل، می‌توان آینده‌ای پایدار برای ملت‌های منطقه رقم زد. امیدوارم که این کنفرانس، سرآغاز فصل جدیدی از همکاری‌های دریایی و منطقه‌ای باشد.

رایزنی عراقچی و همتای هندی در مسقط

عراقچی و سوبرامانیام جایشانکار وزرای امور خارجه جمهوری اسلامی ایران و هند روز یکشنبه ۲۸ بهمن‌ماه و در حاشیه هشتمین کنفرانس وزرای خارجه کشورهای حاشیه اقیانوس هند در مسقط دیدار و گفت‌وگو کردند.

هشتمین کنفرانس وزرای خارجه کشورهای حاشیه اقیانوس هند به میزبانی مشترک عمان، هند و سنگاپور با شعار «به سوی افق‌های جدید شراکت دریایی» با مشارکت مقام‌های عالی‌رتبه ۲۰ کشور عضو به میزبانی مشترک عمان، هند و سنگاپور در مسقط برگزار شد.

عراقچی طی سخنانی در این کنفرانس گفت: ما باید آینده‌ای را طراحی کنیم که در آن، اقیانوس هند نه فقط یک مسیر ترانزیتی، بلکه یک قطب همکاری‌های راهبردی و اقتصادی باشد. این همان فلسفه‌ای است که در پس عنوان کنفرانس امسال، یعنی «سفر به افق‌های جدید مشارکت دریایی» نهفته است.

اتحادیه همکاری‌های منطقه‌ای حاشیه اقیانوس هند، (Rim-Association for Regional Cooperation یا IOR-ARC) در سال ۱۹۹۷ به ابتکار هند و موریس ایجاد شد.

آفریقای جنوبی، هندوستان، ایران، سنگاپور، مالزی، اندونزی، تایلند، سریلانکا، استرالیا، امارات عربی متحده، عمان، یمن، بنگلادش، کنیا، موریس (مقر اتحادیه)، تانزانیا، ماداگاسکار، موزامبیک، سیشل اعضای آن هستند و کشورهای چین، ژاپن، مصر، انگلستان و فرانسه از اعضای طرف گفت‌وگوی این اتحادیه هستند.

وزیر امور خارجه ایران در گفت‌وگویی با یک خبرنگار هندی با اشاره به توافقنامه ۱۰ ساله ایران و هند درباره بندر چابهار و با بیان اینکه دو طرف مصمم به همکاری در این زمینه هستند، گفت: درباره لغو معافیت این بندر مطلعیم که هندی‌ها با آمریکایی‌ها در این خصوص مشورت می‌کنند.

اولین نشست اتحادیه کشورهای حاشیه اقیانوس هند با موضوع اقتصاد آبی سال ۲۰۱۵ در جزیره موریس و دومین نشست در سال ۲۰۱۷ در جاکارتای اندونزی برگزار شد.

دیدار وزرای امور خارجه جمهوری اسلامی ایران و سریلانکا در مسقط

سید عباس عراقچی در ادامه دیدارهای یکشنبه در حاشیه کنفرانس کشورهای حاشیه اقیانوس هند با ویجیتا هرات وزیر امور خارجه سریلانکا دیدار کرد.

وزیر امور خارجه با تبریک به همتای سریلانکایی، برای دولت جدید آن کشور آرزوی موفقیت کرد.

عراقچی با اشاره به سطح خوب روابط و همکاری‌های ایران و سریلانکا در عرصه‌های مختلف، بر ظرفیت گسترده اقتصادی و تجاری موجود در دو کشور و ضرورت فعال نمودن و تقویت ارتباط بین اتاق‌های بازرگانی و بخش‌های خصوصی دو کشور و توسعه بیش از پیش روابط فیمابین تاکید کرد و نشست آتی کمیسیون مشترک اقتصادی را فرصت مناسبی برای پیگیری این امر دانست.

وزیر امور خارجه سریلانکا نیز در این دیدار با ابراز خرسندی از سطح خوب روابط بین دو کشور، از سفر موفقیت‌آمیز و به یادماندنی رئیس‌جمهور فقید کشورمان به سریلانکا و افتتاح پروژه بزرگ اوماویا در خلال آن سفر به نیکی یاد کرد.

وی همچنین از دعوت وزیر امور خارجه کشورمان برای سفر به تهران و رایزنی و مشورت نزدیک با مقام‌های عالی‌رتبه کشورمان در مورد روابط دوجانبه و تحولات منطقه استقبال کرد.

عبدالباری عطوان، نویسنده مطرح عرب:

دولت لبنان مقابل تجاوزات اسرائیل بایستد

سرویس سیاسی-

«عبدالباری عطوان»، با انتقاد تند از دولت لبنان به خاطر تسلیم شدن مقابل توطئه آمریکا و اسرائیل، تأکید کرد که دولت و ارتش لبنان تاکنون هیچ کاری مقابل تجاوزات دشمن نکرده‌اند و باید از این مواضع خود برگردند.

سال‌هاست که دفاع از تمامیت ارضی لبنان، عملاً نه برعهده دولت این کشور بوده و نه ارتش آن، بلکه این مقاومت اسلامی به رهبری حزب‌الله بوده است که همچون سدی مستحکم در برابر تجاوزات رژیم صهیونیستی ایستاده و حتی توطئه‌های تکفیری‌ها را در نطفه خفه کرده است. از جنگ ۳۳ روزه سال ۲۰۰۶ گرفته تا مقابله با تهدیدات داعش و جبهه النصره در مناطق مرزی، این حزب‌الله بوده که با مجاهدت، امنیت را برای لبنان به ارمغان آورده است؛ در حالی که سیاستمداران لبنانی، یا در زدوخوردهای داخلی به خود مشغول بوده‌اند یا در برابر دیکته‌های آمریکا و فرانسه تسلیم شده‌اند. امروز نیز که صهیونیست‌ها و حامیان غربی‌شان مترصد فرصتی برای تضعیف مقاومت هستند، باز چندان از دولت و ارتش امیدی نمی‌رود.

بحران فرودگاه!

«عبدالباری عطوان»، سردبیر روزنامه فرامنطقه‌ای رای‌الیوم و تحلیلگر شناخته شده فلسطینی، در مقاله جدید خود به حواشی اخیر در فرودگاه بیروت و تحرکات دولت لبنان در همسویی با آمریکا و رژیم صهیونیستی با هدف جلوگیری از ورود هواپیمای ایرانی پرداخته و با لحنی کنایه‌آمیز نوشت: ما نمی‌دانستیم که آویخای ادراعی، سخنگوی رسمی کابینه رژیم صهیونیستی به زبان عربی، حاکم واقعی فرودگاه بین‌المللی بیروت است؛ جایی که وزارت حمل‌ونقل لبنان بلافاصله به هشدارهای او پاسخ داده و از فرود هواپیمای ایرانی جلوگیری کرد.

ضعف دولت لبنان در برابر تجاوزات اسرائیل

عطوان با همین لحن انتقادی افزود: کدام وزارتخانه یا بهتر است بگوییم کدام دولت می‌پذیرد که از دستورات یک طرف اشغالگری که زمین آن را اشغال کرده است تبعیت کند و از فرود دو هواپیمای غیرنظامی در فرودگاه خود جلوگیری کند؟ پس کجاست این حاکمیتی که دولت لبنان از آن حرف می‌زد و در بند اول بیانیه خود به آن اشاره کرده است؟ آیا تسلیم شدن در برابر دستورات دشمن اسرائیلی با شرایط این حاکمیت لبنان سازگار است؟ وی با اشاره به سابقه طولانی دولت‌ها و مقامات لبنانی در تسلیم شدن مقابل فشارهای آمریکایی -صهیونیستی تاکید کرد: این اولین بار نیست که مقامات لبنانی چنین اقدام شرم‌آوری را انجام می‌دهند.

در ادامه این یادداشت آمده است: اینکه خانواده‌های مسافرانی که پنجشنبه گذشته از فرود هواپیمای آنها در فرودگاه بیروت ممانعت به عمل آمد، در اعتراض به این اقدام خطرناک و بی‌سابقه، تظاهرات برگزار کنند، امری طبیعی و قطعی است. آن‌طور که «العالم» نوشته است، عبدالباری عطوان با انتقاد از مواضع سست دولت و ارتش لبنان در قبال تجاوزات و ادامه اشغالگری رژیم صهیونیستی در خاک این کشور تصریح کرد: ما از مقامات لبنانی و همچنین فرماندهی نیروهای بین‌المللی در لبنان سؤال می‌کنیم زمانی که نیروهای اشغالگر اسرائیلی به یکی از مراکز این نیروها (یونیفل) در جنوب لبنان حمله کردند و بیش از سه نیروی آن را با گلوله کشتند و دست‌کم ۱۰ نفر را هم زخمی کردند شما چه کاری انجام دادید؟

وی خاطرنشان کرد: ما همچنین سؤال دیگری هم از دولت لبنان و یونیفل می‌پرسیم، اینکه وقتی نیروهای اسرائیلی در عرض دو ماه بیش از ۱۵۰۰ بار توافق آتش‌بس را نقض و ده‌ها نفر از مردم لبنان را شهید و زخمی کردند و همچنین در پاسخ به بمباران جدید ارتش صهیونیستی در جنوب لبنان در شهر عیناتا و بنت جبیل و به آتش کشیدن خانه‌ها و کشتار و زخمی کردن شهروندان لبنانی چه کار کردید و چه پاسخی به این جنایات دادید؟

در ادامه این یادداشت آمده است: ما همچنین باید سؤالات دیگری را هم مطرح کنیم، از جمله اینکه چرا نیروهای ارتش لبنان به همراه نیروهای یونیفل به حملات شدید پهپادی ارتش اسرائیل که طی دو ماه و نیم گذشته بعد از امضای توافق آتش‌بس انجام شده است و همچنان ادامه دارد و دیوار صوتی بیروت را می‌شکند پاسخی نمی‌دهند.

این تحلیلگر فلسطینی ادامه داد: ما نمی‌دانیم اگر ایران بخواهد به آوارگان لبنانی کمک کند و برای آوارگان جنگ زده این کشور نان و مواد غذایی بفرستد چه جرمی مرتکب می‌شود؟ آیا دولت لبنان اقدامی برای رفع گرسنگی و تامین حداقل نیازهای زندگی شهروندان آواره خودش کاری کرده است؟ آیا آمریکا که مثلاً حامی توافق آتش‌بس بوده و یک ژنرال آمریکایی ریاست کمیته ناظر بر اجرای آتش‌بس را برعهده دارد، کاری برای ارائه هرگونه کمک مالی و غذایی به آوارگان لبنانی و بازسازی خانه‌های آنها که در اثر تجاوزات وحشیانه اسرائیل ویران شده بود، انجام داد؟

نقش مقاومت در حفظ حاکمیت لبنان

در پایان مقاله عطوان تاکید شده است: این تحریکات و تسلیم شدن دولت جدید لبنان در برابر دیکته‌های آمریکایی- فرانسوی و استکبار اسرائیل، نقض توافق آتش‌بس توسط این رژیم و اصرار آن بر ماندن در ۵ نقطه راهبردی در جنوب لبنان حتی بعد از عقب‌نشینی فرضی در